

Hvis Renzi vinder folkeafstemningen, må Italien ændre sin forfatning for at forlade euroen

3. dec., 2016 – Hvis den italienske premierminister Matteo Renzis forfatningsreform vedtages i folkeafstemningen søndag, den 4. dec., ville det blive nødvendigt med en ændring af Italiens grundlæggende lov, før Italien kunne forlade EU. Forfatningsekspert, prof. Luciano Barra Caracciolo afslørede på sin blog Orizzonte48, at de nye forfatningsartikler underordner national lov under europæisk lov og således gør det umuligt for Italien at forlade euroen uden at ændre sin forfatning. Det vil også gøre det vanskeligt for Forfatningsdomstolen at afvise en EU-dikteret regel, der er i modstrid med den italienske forfatnings klausuler om det almene vel, som stadig findes, men ikke længere er fremherskende.

Ikke mindre en tre artikler i den nye forfatning nævner for første gang Italiens medlemskab af den Europæiske Union og sætter EU-lov på samme niveau som den italienske forfatningslov. Den nye art. 55 siger, at det nye Senat »deltager i beslutninger, der tilsigter at forme og implementere den Europæiske Unions love og politikker«. Den nye art. 70 indeholder samme formulering for begge kamre, og art. 80 insisterer, at »lovene, som autoriserer ratificeringen af traktater med relation til Italiens medlemskab i den Europæiske Union, skal vedtages af begge kamre.«

Mens Senatet på den ene side således svækkes ved at degradere dets medlemskab (det vil blive sammensat af et udvalg af

regionale rådsmedlemmer og borgmestre, og vil ikke længere afgive tillidsvotum til hverken regering eller budget), vil den nye forfatning give både Senatet og Deputeretkammeret (Underhuset) den rolle at eksekvere Europæisk Lov, som automatisk og udtrykkeligt bliver forfatningslov.

At implementere EU-lov bliver »den uundgåelige magt/pligt for statens vigtigste, suveræne funktion (den lovgivende magt). Ergo er italiensk suverænitet, iflg. udtrykkelig forfatningsmæssig bestemmelse, for evigt bundet til selvbegrænsning gennem Italiens medlemskab af EU, som ved sin logiske implikation, bliver en forfatningsmæssig pligt«, skriver Barra Caracciolo.

Sådanne nye formuleringer er i overensstemmelse med den anden, store »reform«, som påtvinges af EU: den forfatningsmæssigt tvungne budgetbalance.

Udfordringer af EU-regler, som er i konflikt med bestemmelserne om det almene vel i den italienske forfatning, vil have ringe chance for at lykkes nu, da »Forfatningsdomstolen ikke længere vil føle sig forpligtet til at etablere et hierarki blandt ophavene« til loven.

Ifølge Barra Caracciolo vil der, ifald reformen vedtages, stadig være en åben mulighed for at udfordre reformens forfatningsmæssighed.